

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-25/2023-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Darko Plavetić, OIB:04410836508, Mezanovci 23, 21231 Klis, zastupan po punomoćniku Mariu Skejiću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB: 51401063283, Spinčićeva 1, 21000 Split, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 21. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.01.2018.g. do 30.09.2024.g. u ukupnom iznosu od 406,37 EUR neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

- 5,84 EUR koja teče od 15. ožujak 2018.
- 22,56 EUR koja teče od 15. srpanj 2018.
- 3,05 EUR koja teče od 15. rujan 2018.
- 25,35 EUR koja teče od 15. listopad 2018.
- 0,27 EUR koja teče od 15. studeni 2018.
- 5,84 EUR koja teče od 15. siječanj 2019.
- 3,05 EUR koja teče od 15. veljača 2019.
- 8,63 EUR koja teče od 15. travanj 2019.
- 3,05 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.
- 0,27 EUR koja teče od 15. rujan 2019.
- 22,56 EUR koja teče od 15. listopad 2019.
- 8,63 EUR koja teče od 15. studeni 2019.
- 0,27 EUR koja teče od 15. prosinac 2019.
- 3,05 EUR koja teče od 15. siječanj 2020.
- 11,41 EUR koja teče od 15. veljača 2020.
- 22,56 EUR koja teče od 15. travanj 2020.
- 25,35 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.
- 15,25 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.
- 39,29 EUR koja teče od 15. srpanj 2020.
- 8,63 EUR koja teče od 15. rujan 2020.
- 11,41 EUR koja teče od 15. prosinac 2020.
- 8,63 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.

- 0,27 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
- 14,20 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
- 25,35 EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
- 5,84 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
- 8,63 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.
- 5,84 EUR koja teče od 15. prosinac 2021.
- 11,41 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
- 14,20 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.
- 5,84 EUR koja teče od 15. svibanj 2022.
- 5,84 EUR koja teče od 15. srpanj 2022.
- 12,00 EUR koja teče od 15. svibanj 2023.
- 30,00 EUR koja teče od 15. listopad 2023.
- 9,00 EUR koja teče od 15. lipanj 2024.
- 3,00 EUR koja teče od 15. srpanj 2024.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

II/ Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.337,50 EUR na račun punomoćnika tužitelja odvjetnika Maria Skejića koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN:HR3224070001100242541, sa kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj ovom sudu dana 23. siječnja 2023. tužitelj navodi da je zaposlen kod tuženika na radom mjestu radom mjestu inženjera medicinske radiologije, te ima prebivalište na adresi Klis, Mezanovci 23, koja je udaljena od mjesta rada više od 2 km. Sukladno tarifnoj zoni trgovačkog društva d.o.o., autobusna postaja koja je najbliža tužiteljevom mjestu prebivališta pripada II. tarifnoj zoni, za koju da prema cjeniku mjesečna pokazna karta iznosi 380,00 kuna mjesečno. Ističe da je odredbom iz čl.66.st.1.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020),odnosno čl.65.st.1.TKU-a (NN br.56/2022) koji se primjenjuju od 01.12.2017.g. propisano zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do

mjesta rada najmanje dva kilometra. Odredbom iz čl.66.st.7.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), odnosno čl.65.st.9.TKU-a (NN br.56/2022) koji se primjenjuju od 01.12.2017.g., da je propisano ako je od prebivališta odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Obzirom na činjenicu da tužitelj ima organiziran javni prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada, sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a tužitelj da ima pravo na naknadu troškova prijevoza mjesečne karte za II. tarifnu zonu, u mjesečnom iznosu od po 380,00 kuna mjesečno, koji iznos nije isplaćivan tužitelju, već umanjeni. Naime, obzirom da tužitelj ima pravo na isplatu mjesečne pokazne karte, sukladno odredbi iz čl.66.st.17.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), odnosno čl.65.st.23 TKU-a (NN br.56/2022) koji se primjenjuju od 01.12.2017.g., da je propisano ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, tužitelju je naknada mogla biti umanjena zbog korištenja godišnjeg odmora samo za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, ali ne i za ostale mjesece u godini kako to pogrešno primjenjuje tuženik. Sukladno tumačenju br.33/18 od 20.06.2018.g. zaposleniku koji ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte odnosno koristi mjesečnu kartu, naknada za trošak prijevoza da se neće isplatiti za onaj mjesec u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Naknada troška mjesečne karte odnosno mjesečna karta da se neće uskratiti u ostalim mjesecima u kojima zaposlenik koristi godišnji odmor. Nadalje, mjesečna karata da se kupuje na početku mjeseca na mjesečnoj razini, pa naknadu troškova mjesečne karte nije moguće umanjiti za pojedine dane u mjesecu kada je tužitelj zbog opravdanih razloga bio spriječen dolaziti na posao (npr.bolovanje), kako da to pogrešno primjenjuje tuženik. Sukladno tumačenju br.132/15 ako je zaposlenik kupio mjesečnu kartu (za mjesni i/ili međumjesni prijevoz) prije razloga spriječenosti za dolazak na posao, naknada troškova kupljene karte da se neće umanjivati za dane spriječenosti dolaska na posao. Radi navedenog, tužitelj ovom tužbom potražuje razliku između onoga što mu je plaćeno i onoga što mu je trebalo biti plaćeno sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a. Tužitelj je podneskom od 23. srpnja 2026. konačno uredio tužbeni zahtjev na način da potražuje razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 406,37 EUR po mjesečnoj karti za II. zonu sve sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da osporava osnov i visinu potraživanja.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom kopije osobne iskaznice tužitelja (list 4-5 spisa); obračunske isprave za isplatu plaće-naknade za razdoblje studeni 2020. (list 6-7 spisa); cjenika Promet d.o.o. usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava (list 9 spisa); cjenika pokaznih sportskih i studentskih karata (list 10 spisa); obavijesti Prometa d.o.o. Split (list 11 spisa); Tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split (list 12 spisa); odluka tuženika vezano za troškove prijevoza od 18.08.2022., 27.08.2018., 03.09.2014., Izjave o načinu ostvarivanja prava na naknadu za troškove prijevoza od 03.06.2014. te izvotka sa stranica HAK-a (list 18-33 spisa); izvotka iz TKU-a te tumačenja br. 103/19 od 17.04.2019. (list 59-92 spisa); platnih lista i evidencija radnog vremena; nalaza i mišljenja sudskog vještaka Marijana Jovića (list 108-111 spisa). Izveden je i

dokaz saslušanjem tužitelja (list 203-204 spisa). Pregledana je i sudska praksa dostavljena u spis.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti je osnovan.

5. Među strankama nije sporna činjenica da je tužitelj zaposlen kod tuženika na radnom mjestu inženjera medicinske radiologije, te da ima prebivalište na adresi Klis, Mezanovci 23, a koje je mjesto prebivališta od tužiteljevog mjesta rada udaljeno više od 2 km, a sve navedeno proizlazi i iz iskaza saslušanog tužitelja u ovom postupku. U odnosu na sporna pitanja vezana za punomoć koju je tužitelj izdao punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, navedena pitanja su u cijelosti razjašnjena na ročištu glavne rasprave od 15. travnja 2026., a na kojem ročištu je tužitelj decidirano potvrdio da je opunomoćio odvjetnika Maria Skejić da ga zastupa u predmetnoj pravnoj stvari i da za njega primi sve novčane primitke pa i parnični trošak. Ovaj sud je u predmetnoj pravnoj stvari raspravljao isključivo o tužbenom zahtjevu, dok je u odnosu na protutužbeni zahtjev presuda na temelju odricanja donesena u predmetu Pr-108/2025-4 od 14. veljače 2025. godine, a koja presuda je postala pravomoćna 04.03.2025., te ovršna isti dana, a što je sud utvrdio uvidom u e-spis.

6. Sporno je pripada li tužitelja razlika naknade troškova prijevoza za razdoblje od 1. siječnja 2018. do 30.09.2024. i ukoliko pripada u kojem iznosu.

7. Iz pregledanog cjenika usluga prijevoza putnika u javnog gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava tvrtke Promet d.o.o. (list 9 spisa) proizlazi da je cijena mjesečne pokazne karte za II. Tarifnu zonu 380,00 kuna/50,43 Eur-a mjesečno.

8. Iz pregledanih Tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split (list 12 spisa) proizlazi da tužiteljevo mjesto prebivališta spada u prometnom smislu u II/ Tarifnu zonu.

9. Iz iskaza saslušanog tužitelja (list 103-105 spisa) proizlazi da radi kod tuženika kao inženjer medicinske radiologije. Tužitelj navodi da radi u jutarnjoj i popodnevnoj smjeni te da je jutarnja smjena od 7-15 sati, a popodnevna od 14-22 sata. Također, tužitelj ističe da nije mijenjao adresu prebivališta, da stalno živi na adresi Klis, Mezanovci 23 te ističe da misli da se radi o 2. tarifnoj zoni javnoga prijevoznika. Tužitelj navodi da putuje na radno mjesto i osobnim automobilom i javnim prijevozom, da sve ovisi, da nekad ide automobilom a nekad javnim prijevozom. U odnosu na način na koji dolazi na posao ako ide javnim prijevozom isti navodi da on živi na granici Klis – Solin pa da mora najprije nekih 10-ak minuta pješke doći do stanice međumjesnog prijevoza u Solinu gdje se ukrcaje na 1 ili 16 od autobusa i s time putuje do Splita. Isti navodi da kada dođe u Split da se prije iskrcava u Solinskoj ulici na autobusnom kolodvoru, a da se odnedavno iskrcava na Firulama te da od mjesta gdje se iskrca čeka na prvi gradski autobus za dolazak na radno mjesto. Isti navodi da ukoliko ide autobusnim prijevozom, bilo u jutarnjoj bilo u popodnevnoj smjeni može uredno doći na radno mjesto. Tužitelj navodi da on dobije samo podatak preko obračunske liste plaće da mu je plaćen putni trošak, ali da on zapravo ne zna kojom metodikom tuženik taj trošak obračunava. Isti ističe da mu nije jasno da li tuženik umanjuje iznose troškova prijevoza za dane kad on ne dolazi na posao, bilo zbog bolovanja ili godišnjeg odmora. Tužitelj navodi da je sam od tuženika primio odluku u siječnju ove godine iz koje proizlazi kako će se

djelatnicima obračunavati putni troškovi ukoliko su se nalaze pretežito u nekom mjesecu na godišnjem odmoru. U odnosu na činjenicu da li se tužitelj o ovom utuženom razdoblju prituživao tuženiku na način obračuna i plaćanja troškova prijevoza, tužitelj navodi da se nije prituživao, jer ako se i obrati pravnoj službi da mu samo kažu da se putni troškovi uredno isplaćuju. Također, tužitelj navodi da nikad nije donosio tuženiku vozni red niti mu se posebno izjašnjavao o načinu kako će putovati na posao. Tužitelj navodi da se ponekad koristi osobnim automobilom, a ponekad javnim prijevozom iz razloga što je bilo perioda i kad nije imao osobni automobil, te perioda i kad mu je automobil bio u kvaru, a također da je veliki problem vožnje javnim prijevozom posebno u vrijeme gužvi a naročito u ljetnom periodu. Nadalje, isti navodi da u vrijeme pandemije corona virusa nije postojala mogućnost redovnog prijevoza autobusom i da je putovao osobnim automobilom na posao. Ističe da se nije na početku svake utužene godine pisanim putem izjasnio poslodavcu o načinu korištenja prava na naknadu troškova prijevoza, te isti navodi da ne kupuje pokazne karte za prijevoz autobusom već više pojedinačnih karata na kiosku Prometa, te da dokaz o uplati navedenih karata nije dostavljao poslodavcu.

10. Budući među strankama nije sporno da je tužiteljevo mjesto prebivališta Mezanovci 23, Klis udaljeno od mjesta rada više od dva kilometra tužitelja pripada naknada troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska sa posla sukladno citiranim odredbama članka 66.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20-u daljnjem tekstu TKU-a), te 65.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" br. 56/2022, 127/22- u daljnjem tekstu TKU-a) za cijelo utuženo razdoblje od 01.01.2018.godine do 30.09.2024.godine. U predmetnom postupku je iz provedenih dokaza, iskaza tužitelja i svih pregledanih isprava nesporno utvrđena činjenica da tužitelj ima svakodnevno organizirani javni prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada te da na ovoj relaciji postoji više autobusnih linija na raspolaganju od tužiteljevog mjesta prebivališta do mjesta rada budući tužitelj ima na raspolaganju od stanice međumjesnog prijevoza do mjesta rada autobusne linije 1 i 16 , te da autobusna postaja koja je najbliža tužiteljevom mjestu prebivališta pripada II Tarifnoj zoni, kao i da je cijena mjesečne pokazne karte II Tarifnu zonu prema pregledanom cjeniku usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava (list 9 spisa) iznosi 380na/50,43 Eur-a. U smislu odluke o pripadajućim troškovima prijevoza iz iskaza tužitelja proizlazi da je tužitelj tijekom utuženog razdoblja radio kod tuženika na radnom mjestu inženjera medicinske radiologije s radnim vremenom u jutarnjoj smjeni od 07,00-15,00, te popodnevnoj smjeni od 14,00 do 22,00, te da isti može doći organiziranim javnim prijevozom na posao na vrijeme. U tom smislu iz iskaza tužitelja proizlazi da isti ima adekvatan organizirani javni prijevoz autobusom koji mu omogućuje redoviti dolazak na posao i povratak s posla kod tuženika, te premda se tužitelj prema svom iskazu koristio i prijevozom osobnim automobilom za dolazak na posao i autobusnim prijevozom budući iz navedenog proizlazi da je isti imao na raspolaganju od mjesta stanice međumjesnog prijevoza do mjesta rada redovne autobusne linije 1 i 16 s kojima je mogao redovno doći na radno mjesto i vratiti se kući istog pripada u tom smislu trošak prijevoza prema mjesečnoj karti javnog prijevoznika za II Tarifnu zonu, a sukladno odredbi članka 66.stavka 7. TKU-a.

11. Temeljem odredbe članka 66.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20-u daljnjem tekstu TKU-

a), a koji se TKU primjenjuje od 01.12.2017.godine, te odredbe članka 65.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" br. 56/2022, 127/22- u daljnjem tekstu TKU-a) koji se primjenjuje od 01.svibnja 2022.godine je propisano da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Nadalje, temeljem odredbe članka 66.stavka 7. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te članka 65.stavka 9. TKU-a ("NN" br. 56/22, 127/22) je propisano da ako je od prebivališta odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Također je odredbom članka 66.stavka 17. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te odredbom članka 65.stavka 23. TKU-a ("NN" br. 56/22,127/22) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška ("NN" br. 56/22,127/22) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte zbog korištenja godišnjeg odmora da se zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Naposljetku, je propisano odredbom članka 66.stavka 8. navedenog TKU-a da pod organiziranim javnim prijevozom u smislu ovoga članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji zaposleniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla.

12. Iz nalaza i mišljenja vještaka Marijana Jovića proizlazi da je tužitelj 23.01.2023. g. podnio tužbu zbog pogrešno isplaćene naknade troškova prijevoza u razdoblju od 01.01.2018. do dana dostave podataka. Tužitelj da smatra kako je imao pravo primiti naknadu prijevoza po cijeni mjesečne karte za II tarifnu zonu prijevoznika Promet Split, te iznimno u periodu od 21.03.2010. do 11.05.2020.g. po prijašnjem kilometru, dok mu je tuženik istu isplaćivao u manjem iznosu. U svrhu izrade mišljenja je bilo potrebno izvršiti uvid u evidenciju rada tužitelja kako bi se utvrdio broj dolazaka na posao i platne liste u kojima je evidentan isplaćeni iznos naknade troškova prijevoza. Uvidom u dokumentaciju u spisu evidentno je da je tuženik tužitelju isplaćivao mjesečnu naknadu prijevoza za II tarifnu zonu, a naknadu je umanjivao za pojedine mjesece u kojima tužitelj dijelom mjeseca nije dolazio na posao. Za period od 21.03.2020. do 11.05.2020. naknadu je trebalo utvrditi po prijašnjem kilometru s napomenom kako bi tužitelju u ožujku i svibnju pripadala i mjesečna karta za ostatak mjeseca. Tužitelj je udaljen 7,18 kilometra od radnog mjesta u Splitu. U svom sam izračunu za svaki dan dolaska na posao obračunao naknadu prijevoza za 14,36 kilometara pomnoženo s naknadom po kilometru. U tablici koja prileže nalazu je prikazan iznos isplaćene naknade prijevoza, izračun zaslužene naknade po traženju tužitelja, te razlika između istih. Mjeseci u kojima je tužitelj koristio pretežiti dio godišnjeg odmora nisu uvršteni u izračun manje plaćenih naknada. Evidentno je kako je tuženik manje isplatio tužitelju naknade za prijevoz u pojedinim mjesecima. Iznosi manje isplaćenih naknada po mjesecima su prikazani u nastavku. Zaključno iz nalaza i mišljenja vještaka Marijana Jović proizlazi Prilikom izrade vještva izvršen je uvid u priloženu dokumentaciju u spisu. Na osnovi podataka i izvršenog obračuna mišljenja sam: U periodu obračuna plaća od 01.01.2018. g. do 30.09.2024. g. tuženik kao poslodavac je tužitelju po tužbenom zahtjevu sveukupno isplatio manju naknadu troška prijevoza za: 406,37 Eur Mjesečni iznosi ukupno manje plaćenih naknada su prikazani u rekapitulaciji nalaza vještaka.

13. Tužitelj je uredio tužbeni zahtjev podneskom tužitelja od 23.07.2026. godine sukladno nalazu i mišljenju vještaka Marijana Jović na način da na ime neisplaćenu razliku troškova prijevoza po mjesečnoj karti potražuje iznos od 406,37 Eur-a, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Tuženik je u podnesku od 23.07.2026.godine prigovorio nalazu i mišljenju vještaka Marijana Jović ističući da je vještak prilikom izračuna trebao uzeti u obzir i negativnu razliku, odnosno obračunati mjesece u kojima da je tuženik tužitelju preplatio iznose na ime troškova prijevoza, te je u tom smislu predložena dopuna vještačenja i istaknut procesni prigovor prijeboja. Navedeni prigovori tuženika na nalaz i mišljenje Marijana Jović u cijelosti su neosnovani kao i prijedlog tuženika za dopunu vještačenja u smislu utvrđivanja negativnih razlika. Naime, predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za isplatu neisplaćene razlike troškova prijevoza. U navedenom smislu je zadaća vještaka bila utvrditi postoji li dugovanje s osnove visinu potraživanja koje tužitelj u ovom postupku zahtijeva, a ne utvrđivati eventualna samostalna potraživanja tuženika prema tužitelju. Čak i ukoliko je u pojedinom mjesecu tužitelju isplaćen veći iznos troškova prijevoza od onoga koji mu je prema mjerodavnim kriterijima pripadao navedeno ne predstavlja „negativnu razliku“ koja bi se automatski uračunavala u tužiteljevo potraživanje. Takav eventualno preplaćeni iznos predstavlja zasebno pitanje, odnosno eventualno potraživanje tuženika prema tužitelju, koje se ne može samo zbog činjenice da je nastalo u istom obračunskom razdoblju pretvoriti u sastavni dio izračuna tužiteljeva potraživanja. U tom smislu činjenica da bi tuženik eventualno imao potraživanje prema tužitelju ne znači da se time umanjuje činjenična i pravna osnova tužiteljeva potraživanja. Ako tuženik tvrdi da prema tužitelju ima dospjelo novčano potraživanje koje želi prebiti s potraživanjem tužitelja, tada je riječ o prigovoru prijeboja, a ne o pitanju pravilnosti obračuna tužiteljeva potraživanja. U konkretnom slučaju tuženik je tek podneskom od 23.07.2026. godine istaknuo procesni prigovor prijeboja, navodeći da traži da se s eventualnim potraživanjem tužitelja prebije iznos za koji tvrdi da je tužitelju pretplaćen na ime troškova prijevoza, dok je istodobno naveo da će tek nakon dopune vještačenja specificirati iznos koji potražuje radi prijeboja. Dakle, tuženik u trenutku isticanja prigovora nije konkretizirao visinu svog protupotraživanja, niti je njegovo postojanje i visinu moguće utvrđivati tako da se ono prethodno „ugradi“ u obračun tužiteljeva potraživanja. Stoga nije osnovan zahtjev da vještak, mimo predmeta tužbenog zahtjeva, za svaki pojedini mjesec utvrđuje eventualne preplate i potom ih automatski oduzima od eventualnih manje isplaćenih iznosa. Takav način obračuna doveo bi do toga da se eventualno potraživanje tuženika prema tužitelju utvrđuje po službenoj dužnosti i bez jasno određenog zahtjeva tuženika, što nije predmet ovog postupka. U navedenom smislu vještak je stoga osnovano trebao utvrditi samo razliku između pripadajućih i stvarno isplaćenih troškova prijevoza u dijelu u kojem ta razlika predstavlja potraživanje tužitelja, dok eventualne preplate mogu biti predmet razmatranja samo u okviru pravodobno i određeno istaknutog prigovora prijeboja, uz postojanje i dokazivanje svih pretpostavki tog protupotraživanja. Posebno valja imati u vidu da je tuženik u predmetu Pr-108/2025-4 od 14.02.2025. podnio protutužbu, ali je sud u tom predmetu budući se tuženik odrekao podneskom od 30.siječnja 2025.godine protutužbenog zahtjeva donio presudu na temelju odricanja kojom je u cijelosti odbijen protutužbeni zahtjev. Stoga se pitanje eventualnog protupotraživanja tuženika ne može poistovjetiti s pitanjem visine tužiteljeva potraživanja niti se vještačenjem može, umjesto tuženika, konstruirati i specificirati takvo potraživanje. Slijedom navedenog, prijedlog tuženika da se nalaz i mišljenje dopune izračunom navodnih „negativnih razlika“, odnosno da se eventualne mjesečne

preplate automatski prebije s mjesečnim manjkovima, valjalo je odbiti kao nerelevantan za utvrđenje visine tužbenog zahtjeva u ovom postupku.

14. Navedeni nalaz i mišljenje vještaka Marijana Jović ovaj sud smatra vjerodostojnim i logičnim budući se isti zasniva na relevantnoj dokumentaciji dostavljenoj u predmetni spis i nalogu ovog suda, a prigovori tuženika na nalaz i mišljenje su neosnovani i paušalni.

15. Radi svega navedenog, ovaj sud je mišljenja da iz svih pregledanih dokaza u ovom spisu te iskaza tužitelja nedvojbeno proizlazi da je tužitelj imao odgovarajući organizirani javni prijevoz od mjesta prebivališta Mezanovci 23, 21231 Klis do mjesta rada Spinčićeva 1 budući je navedeni prijevoz bio adekvatan redovnom radnom vremenu tužitelja u jutarnjoj i popodnevnoj smjeni, a što i proizlazi nedvojbeno iz iskaza saslušanog tužitelja pa ga za utuženo razdoblje od 01.01.2018.do 30.09.2024.godine u tom smislu pripada naknada troškova prijevoza prema cijeni mjesečne karte za II/ tarifnu zonu javnog prijevoznika. Također je potrebno istaći da tuženik sukladno onome što je propisano ne može umanjivati troškove prijevoza za sve dane kad tužitelj ne dolazi na posao. Budući iz provedenih dokaza u ovom postupku nedvojbeno proizlazi da tužitelja na relaciji od mjesta njegovog prebivališta do mjesta rada pripadaju troškovi prijevoza po mjesečnoj karti jer je tužitelj imao organizirani javni prijevoz na relaciji od mjesta prebivališta do mjesta rada u utuženom razdoblju pa tuženik može umanjivati tužitelju troškove prijevoza samo za onaj mjesec u kojem tužitelj pretežito koristi godišnji odmor, a što je navedeno i u nalazu i mišljenju vještaka Marijana Jović koji je istakao da mjeseci u kojima je tužitelj pretežito koristio godišnji odmor nisu uvršteni u izračun manje isplaćenih naknada.

16. Tužitelja prema izračunu vještaka Marijana Jović iz njegovog nalaza i mišljenja na ime manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.01.2018.godine do 30.09.2024.godine pripada ukupan iznos od 406,37 Eur-a, a prema iznosu mjesečne karte za drugu tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split za razdoblje od 01.10.2018.godine do 30.09.2024. Na priznati iznos glavnice potraživanja od 406,37 Eur-a tužitelja pripada i zakonska zatezna kamata temeljem odredbe članka 29. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("NN" br. 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), a koje zakonske zatezne kamate teku od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa iz nalaza i mišljenja vještaka Marijana Jović petnaestog dana u idućem mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, a prema članku 84. stavku 3. ZR/09, odnosno 92. stavku 3. ZR/14. Tužitelju ne pripadaju zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a koje su sadržane u dosuđenom bruto iznosu zatražene razlike naknade plaće jer isti do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, sve sukladno odredbi čl. 45. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 43/13, 120/13, 125/13 i 148/13) i čl. 61. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 9/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13 i 160/13) slijedom čega su tužitelju na priznati iznos glavnice dosuđene zatezne kamate osim zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a kako je i odlučeno u točki I/ izreke ove presude.

17. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja u cijelosti je usvojen kao tužbeni zahtjev tužitelja i odlučeno je kao u točki I/ izreke ove presude.

18. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, a obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio sa tužbenim zahtjevom pa mu je tuženik sukladno odredbi članka 154.stavka 1. ZPP-a dužan u cijelosti naknaditi parnične troškove. Tužitelja kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 29.03.2023.godine u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 28.11.2024.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 11.02.2026.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 15.04.2026.godine u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska 23.07.2026.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 04.09.2026.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 25 bodova, a što ukupno iznosi 375 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 750,00 Eur-a te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 187,50 Eur-a ukupno iznosi 937,50 Eur-a te što uz trošak vještačenja u iznosu od 400,00 Eur-a ukupno iznosi 1.337,50 Eur-a koji iznos tužitelja pripada na ime parničnih troškova zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

19.. Tužitelju je dosuđen parnični trošak kako je i potraživao na račun punomoćnika tužitelja budući je člankom 94. stavak 1. ZPP-a propisano da opseg punomoći određuje stranka, a člankom 95. stavak 1. točka 3. ZPP-a je propisano da ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći da je odvjetnik na temelju takve punomoći ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove primitaka računajući i primitak parničnih troškova i to na račun punomoćnice i za nju osobno. Tužitelj je na ročištu od 15.travnj 2026.godine potvrdio da je dobrovoljno ovlastio punomoćnika Maria Skejić odvjetnika da za njega može primiti sve novčane primitke, pa i parničnih trošak putem svog računa, a za tužitelja pa se upravo time može smatrati da je tužitelj za navedeno odvjetniku Mariu Skejić izdao specijalnu punomoć. Pored navedenog u punomoći koju je tužitelj izdao odvjetniku Mariu Skejić (list 8 spisa) proizlazi da je istu izričito ovlastio na primanje novca i novčanih vrijednosti, a čime ju je ovlastio da može primiti i ispunjenje obveze na naknadu troškova postupka u korist tužitelja. Pored navedenog potrebno je istaći da zahtjev tužitelja za isplatom parničnog troška na račun punomoćnika tužitelja ne predstavlja preinaku tužbenog zahtjeva budući je sukladno odredbi članka 191. stavak 1. ZPP-a propisano da je preinaka tužbe promjena istovjetnosti tužbenog zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanja drugog zahtjeva uz postojeći dok parnični trošak sukladno onome što je propisano odredbom članka 151.stavka 1. ZPP-a ne predstavlja tužbeni zahtjev već nastali izdatak učinjen u tijeku ili u povodu postupka. Sud odlučuje sukladno odredbi članka 164.stavka 1. ZPP-a o tome da li i u kojem iznosu stranku pripada zatraženi parnični trošak i to na određeni zahtjev stranke u zavisnosti od uspjeha u parnici. U tom smislu stranka postavlja zahtjev za isplatu troška, a sud odlučuje o visini parničnog troška koji stranku pripada pa u tom smislu izmjena potraživanja načina plaćanja u zahtjevu za isplatu parničnog troška ne predstavlja u pravnom smislu ni preinaku tužbe. Radi navedenog dosuđen je tužitelju parnični trošak na račun njegovog punomoćnika, a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

Split, 21. rujna 2026.

Sudac
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

-pun. tužitelja

-tuženiku

-u spis

Broj zapisa: **9-3088d-6faaa**

Kontrolni broj: **04e99-15ae3-7a6b5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.